

ЗАБАВИ КОЗАЧАТ

Голос за сценою:

Запорозькі козаки
Є й нам що згадати...
Пісне, душу возвелич
Ой була в нас ненька - мати,
Запорозька славна Січ,
Чорний вус, брова чорнява,
Не судомив руку страх,
І дзвеніла наша слава
На розгонистих вітрах.

Понад 500 років тому, в українських степах, за Дніпровськими порогами, поселилися перші козаки. Близько 300 років охороняли вони Україну від турків, татар та інших ворогів. Багато славних синів увійшло в історію. Це і Дмитро Вишневецький, і Петро Сагайдачний, і Іван Підкова, і Северін Наливайко, і звичайно Богдан Хмельницький. Відшуміла козаччина, стали і історією її славні походи, славні бої. Але підростають достойні нащадки козаків.

Звучать «фанфари».

До спортивної зали виходять ведучі - хлопчик і дівчинка.

1 - й ведучий. Сьогодні свято всіх зустріне,
Сьогодні все козацтво тут.
І в цьому залі радість лине
Козацькі ігри всіх нас ждуть.

2 - й ведучий. Що говорить вам «козак» -
Це крилате горде слово.
Чому завжди буває так,
Що світлішає від нього.

1 - й ведучий. Козаки - це сильні люди!
Козаки - безстрашні люди!
Козаки - борці за волю!
За народну щасну долю.

2 - й ведучий. Козак - чесна, смілива людина
Найдорожча йому - Україна!
Козак - слабкому захисник.
Цінити побратимство звик.
Козак - усім народам друг
І лицарський у нього дух.

1 - й ведучий. Козак - герой народу України.
Козакувати - справа не проста.
Коли державу відбудуємо,
Красою слава запалає золота.

1 - й ведучий. До зали запрошуються «Курінні отамани» зі своїми куренями.
(під звуки козацького маршу до залу заходять «курені» і шикуються на раніш підготовлених місцях).

2 - й ведучий. Доброго дня, вам добрі друзі. Сьогодні ми все частіше звертаємось до наших витоків: історії нашої країни, козацької вольниці, рідної мови. Звертаємось до минулого, щоб зрозуміти сучасне.

1 - й ведучий. Було колись в Україні -
Ревіли гармати;
Було колись - запорожці
Вміли панувати.
Панували, добували
І славу, і волю -
Минулося, - осталися
Могили по полю.

2 - й ведучий. Високі тії могили,
Де лягло спочити
Козацьке біле тіло,
В китаїку повите.
Високі тії могили
Чорніють, як гори.
Та про волю нишком в полі
З вітрами говорять.

1 - й ведучий. Свідок слави дідівщини
З вітром розмовляє,
А внук косу несе в росу,
За ними співає.
Було колись в Україні -
Лихо танцювало.
Журба в шинку мед, горілку
Поставцем кружляла.

2 - й ведучий. Було добре колись жити
На тій Україні...
А згадаймо, - може серце
Хоч трошки спочине.

1 - й ведучий. Запорозький козак, і воїн, і лицар - ці поняття ніколи не розділялись. Козаки казали: «У нас перш за все честь і слава, воєнна справа, щоб себе не зганьбити й ворогів перемогти!».

2 - й ведучий. Ми розпочинаємо козацькі ігри, в яких команди повинні виявити характер, фізичні здібності та волю до перемоги. А ми з вами подивимось, гідні вони наших предків козаків чи ні.

1 - й ведучий. До звука звук, струна струні одвітна.
А всі одвітні серцю кобзаря,
А вже козацьке військо маком квітне,
І спалахнула Хортиці зоря.

2 - й ведучий. Ці звуки, звуки золото тривожні
Закличний марш: агей, козацтво, в путь!
І як струна душа правдива кожна
З глибини історії вони ідуть, ідуть, ідуть.

Шановні наші учасники гри, вболівальники та гості!

Сьогодні оцінювати перемоги команд будуть члени шановної козацької старшини (журі) - вони визначатимуть у змаганнях переможців. Це: _____

1 - й ведучий. А проводити змагання буде наш наказний гетьман _____
Наказний гетьман.

- Курінним отаманам приготуватись і здати рапорти.

Курінні отамани здають рапорти; _____

- Курінь для винесення прапора та герба _____ куреня - струнко!(звучить марш)

- Прапор внести! (вноситься прапор)

- Курінним отаманам вільно! Стань до строю.

1 - й ведучий. Шановні учасники гри, вболівальники та гості!

Оголошую наше свято розпочатим, (звучить Гімн)

2 - й ведучий. Наші козачата сьогодні вирушать у мандрівку, і, щоб дістатися до визначеного місця, їм потрібно подолати багато перешкод. І розпочнемо ми нашу подорож з конкурсу «Шиккування в строю». З незапам'ятних часів в Україні козаки славилися силою, спритністю, мали гостре несхибне око, розумні голови. Ось ми зараз і побачимо, а чи могли сучасні юнаки претендувати на високе звання «козак», чи прийняли б їх колись у Запорозьку Січ. Тож розпочнемо нашу естафету. (За командою курінного отамана, курені по черзі виконують шиккування, перешикування, стройові вправи в строю. Команда представляється.)

1 - й ведучий. Оце справжні козаки, мабуть дехто з них мріє про часи Січі, бо з честю зуміли пройти труднощі та перешкоди. А наші поважні представники козацької старшини підіб'ють підсумки Козацької естафети. (Оголошуються результати конкурсу).

2 - й ведучий. Отже, будемо мандрувати далі. На шляху наших козачат трапилися рови, які треба оминати чи пробігти «змійкою». (Команди вишикувані в колони, Напроти кожної команди на відстані 6; 9; 12 метрів розташовані лунки: у кінці кожної доріжки стоять кеглі. Кожен учасник повинен обігати з різних боків лунки і кеглі і повернутися до команди. Перемагає команда, члени якої найменше за всіх заробили штрафних балів, і справились з завданням найшвидше).

Виступ учнів старших класів з інсценізацією Української пісні.

1 - й ведучий. Потрапили наші козачата на хутір, де живуть старенькі дідусі та бабусі, яким потрібно допомогти посадити навесні та зібрати восени картоплю. (Напроти кожної команди, на підлозі лежать «лунки» 3шт.. Перший гравець тримає три м'ячі, за сигналом м'ячі розкладають по лунках оббігають кеглю і повертаються до команди, наступний гравець - збирає м'ячі. Естафета триває, доки останній гравець не виконає завдання).

Пісня

2 - й ведучий. А зараз просимо нашу козацьку старшину оголосити свою думку з приводу останніх двох конкурсів. (Слово журі).

1 - й ведучий. Але це перші труднощі, так би мовити, початок козацького шляху. А ось чи знаєте ви історію українського козацтва, його традиції звичаї козаків, особливості життя? (Звертається до вболівальників). Уявіть собі, що ви перенеслись на кілька століть назад, опинились серед заплави Дніпра, на славнозвісному острові Хортиця.

У козацькому колі для вас влаштували змагання ерудитів. Гру з вболівальниками присвячуємо історії козацтва.

(Проводиться конкурс ерудитів з вболівальниками, за кожну правильну відповідь - 1 бал).

2 - й ведучий. А зараз надамо слово нашій вельмишановній козацькій старшині.

(Слово журі).

1 - й ведучий. Продовжимо нашу подорож. Тепер на шляху козачат трапився тунель. (На відстані трьох, шести, дев'яти метрів, помічники наказного отамана тримають вертикально перед командою обручі, крім того впоперек майданчика низько натягнуто волейбольну сітку, нижній край не зафіксований. Кожен гравець команди повинен пролізти через усі обручі, попід сіткою, обігти кеглю і так само повернутись до команди).

2 - й ведучий. Гей ви, хлопці - запорожці,
А де ж ваша сила?
Чи свою козацьку славу
Ви не розгубили?
Будьмо, хлопці - запорожці,
Завжди пам'ятати:
Хто безсилий, той безкрилий,
Тому не літати.

2 - й ведучий. Просимо нашу козацьку старшину підбити підсумки конкурсів.
(Слово журі).

1 - й ведучий. Пісня... Красива й ніжна. Хто не був зачарований нею? Кожен згадує її, як своє дитинство, свою юність. Кожна матір співає легких, як сон, пісень над коліскою рідних дітей. ПІСНЯ «ПІСНЯ ПРО МАТІР».

2 - й ведучий. Уявляєте, під час подорожі наших козачат їм зустрілись вороги. І зараз ми побачимо, як вони впоралися з цією ситуацією і чи вміють вони влучно стріляти.

(Від волейбольної сітки, низька, на відстані 6м. проти кожної команди лежить обруч. Кожен гравець кидає тенісний м'яч з метою попадання в середину обруча. Надається по одній спробі. За кожний влучний кидок команді зараховується один бал).

ПІСНЯ,

1 - й ведучий. А зараз ми побачимо, чи вміють наші козачата булаву на ядро змінювати? (На відстані 9м. від гравців лежить обруч, у якому стоїть кегля. Направляючі тримають баскетбольні м'ячі. Учасникам потрібно добігти до обруча, покласти в нього м'яч, взяти кеглю та повертаючись до команди, знову замінити кеглю на м'яч, який слід передати наступному гравцеві).

2 - й ведучий. А зараз ми надаємо слово нашій дорогій козацькій старшині.
(Слово журі),

1 - й ведучий. Важкий шлях до мети у наших козачат. І ось вони вирішили перепочити. І щоб їм було не сумно, козачки - дівчата вирішили їх піснею своєю потішити.

ПІСНЯ «ЧОРНОБРИВЦІ».

2 - й ведучий. Після перепочинку наші друзі продовжили свій шлях, і ось їм зустрілися косарі, які запропонували позмагатися в спритності.

(Починається естафета «Впіймай м'яч». Тир команди шикуються в колони по одному паралельно одна одній. Напроти кожної команди на відстані шести метрів креслять коло, в якому знаходяться отамани команди з м'ячем у руках. За сигналом учителя отамани кидають м'яч своїм направляючим команд, а самі стають у кінець

колони. Гравці які отримали м'яч біжать у коло, замінюючи отаманів, і звідти кидають м'яч наступним гравцям і т.д.. Гра триває доти, доки отамани не стануть на своє місце, в коло. Перемагає команда, яка першою закінчить естафету).

1 - й ведучий. Найважливіший конкурс - конкурс отаманів, «Вис на зігнутих руках на перекладині». (Перемагає учасник який провісить найдовше на високій перекладині, тримаючись хватом зверху).

2 - й ведучий. Настає най хвилюючий момент нашого свята. Козацька старшина винесла своє рішення. Тож привітаємо наших отаманів оплесками і надамо їм слово.

(Слово журі).

Винесення прапора. Шиккування куренів, під козацький марш виноситься прапор.

1 - й ведучий. Ось і закінчилися наші змагання. Хочеться побажати нашим козакам добра, здоров'я і наснаги. Хай щастить вам завжди й в усьому!

ПІСНЯ «Квітуча Україна».